

SETMANA DE PASSIÓ (I)

Comencen la setmana de passió, anomenem aquesta setmana així per ser la prèvia a la Setmana Santa o Setmana Major pels cristians. Començarem fent memòria de les lectures que ens ha presentat la nostra Santa Mare Església en el temps de preparació que anem a acabar en esta setmana. Per alguns acaba el dimecres sant, per a altres el diumenge de rams. Ho deixem pels estudiosos aquest tema i nosaltres refresquem la memòria dels evangelis d'aquest temps de quaresma tan especial que estem vivint.

Recordem que la Quaresma és temps de preparació per la festa de la Pasqua, recordem que és un temps especial de preparació pels qui es preparen per a rebre algun sagrament en temps de Pasqua, antigament era el temps de preparació especial pels qui anaven a rebre el bateig el dia de Pasqua, s'entén que parlem de persones adultes. Per tot això i perquè tots, tots, tota la comunitat renovem les nostres promeses baptismals la vigília Pasqual, la Mare Església ens dóna unes lectures que ens farà repensar i meditar allò que anem a fer i amb qui anem a fonamentar la nostra vida.

El Primer Diumenge ens presentà un Jesús que és temptat per dimoni, com tots nosaltres som temptats dia rere dia, ens

presenta la figura d'un home a qui el dimoni li presenta atractives opcions: “digues i ...” “si eres ...” “et donaré...”. Nosaltres davant les atractives opcions que hagueren fet, pensem i reflexionem sobre elles, val la pena. Jesús ens remet a la Paraula del Pare “l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu”. No deixa la seua condició humana en que es presenta Jesús però ja fica per davant la Paraula de Déu que no podem oblidar mai. Com anem de temptacions i quina resposta donem?

El Segon Diumenge ens presenta la condició divina de Déu, allà dalt a la muntanya on tan bé s'està, on tots desitgem arribar, allí el mateix Déu ens indica qui és

la seua Paraula “--Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo” Dos coses ens indica aquesta resposta: Jesús és Fill de Déu i escolteu-lo. Jesús és Déu i la seua Paraula en majúscula és el que hem d'escoltar, més que escoltar serà fer-la vida. El baixar de la muntanya veiem la realitat que no és tant bé com la viscuda allà dalt, per això si seguim l'evangeli, la seua continuació és l'anunci de la seua passió i mort. Jesús no estarà físicament sempre amb nosaltres, som nosaltres els qui hem de viure les seues paraules, som nosaltres els qui som les seues mans, i els seus obres en aquest temps en què vivim. Ens hem parat a pensar a qui escoltem?

El Tercer Diumenge comença a explicitar-nos com hem de viure eixes paraules de Jesús. El sucós diàleg amb la samaritana en la que Jesús es presenta com l'aigua viva capaç de donar vida eterna, ens parla de l'esperança de confiar amb Ell, i de com adorar al Pare "els qui l'adoren han de fer-ho en Esperit i en veritat". No quedar-se en una mena de ritus i accions repetitives, que siga el nostre Esperit i que siga de veritat no una manera de quedar bé o de compliment (complir – mentir). També ens recorda que l'aliment per eixa esperança, per eixa vida eterna és "El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seua obra". Com anem de fets i d'obres ?.

El Quart Diumenge ens presenta Jesús com a fonament de la nostra vida, en aquell qui anem a ficar la nostra Fe, la curació del cec, una pàgina magistral de les Sagrades Escripures, tot un procés de com arribar a la Fe en Crist, un procés que tots hem de fer i que ningú podrà fer per nosaltres, un camí de reflexió que hem de fer i que el risc es quedar-se a mitat fer, moltes coses podem dir per no acabar-lo com els fariseus de la narració "--Aquest home que no guarda el repòs del dissabte, no pot venir de Déu. Però altres replicaven: --Com és possible que un pecador faça senyals tan prodigiosos? Per a nosaltres recordem la cançó " Tantes coses a la vida que semblen omplir-ho tot i no son més que mentides ..." Moltes raons per quedar-se pel camí, nosaltres quines fem ?.

El Quint Diumenge ens presenta la resurrecció de Llätzer, l'amic del Senyor, aquell que Jesús estimava tant, " Jesús estimava Marta i la seua germana i Llätzer". El mateix Jesús ens presenta la mort del seu amic com un fet per glorificar a Déu "Aquesta malaltia no portarà a la mort, sinó a la glòria de Déu: per ella el Fill de Déu serà glorificat" . Un evangeli molt ric en matisos, molts detalls ens conta l'evangelista, el ric

diàleg entre Jesús i les germanes de Llätzer. Alguna frase voldria destacar "fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanes. Jesús li diu: --El teu germà ressuscitarà. Marta li respon: --Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia. Li diu Jesús: --Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mora, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Ho creus, això?"..." Quan Jesús veié que ella plorava i que ploraven també els jueus que l'acompanyaven, es va commoure interiorment i es contorbà". Jesús també s'apiada dels seus amics " es va commoure" , és una mostra més de la humanitat de Jesús, la sensibilitat de la persona de Jesús de cara als seus amics. Eres Tu dels seus amics, com demostrar-ho ?.

Unes quantes reflexions per començar aquest setmana última abans de la Setmana Santa, siguem valents de enfrontar-nos a nosaltres mateix, de ficar-nos car l'espill i contestar sincerament aquestes propostes que es fa la

Mare Església per aquest temps. Jesús Home i Déu i el seu camí d'Esperança de
Fe i d'amor que ens duren al Pare.

A la feina i molts ànims!

Parròquia
StJaume
Algemésí

